

Якби заглянуть уночі...

Кость Москалець

Віхті Сад

якби заглянуть уночі до кінутій хати
скіки різних чудасій можна б там узнати
он покойний дід сидить — Царствіє Небесне
сіть плете і не засне на другу весну
радом баба з рогачом пораєцця дуже
а шо лампа не горить дак їй і байдуже:
наче в доброго кота сяють карі очі
при-Чаїлись по кутках разні поторочі
а надворі сніг іде і не де нима людей
бо всі люде у силі вже поснули трударі
тіки я один тиняюсь дурний да безумний
босі ноги задубіли да клацають зуби
за пазухой кусок хліба що вкрав у собакі
і Библия да ни вся — скурив на цигаркі
думаю простить за це мене Ісус може
бо він ловкий наш Господь — схоче ще й допоможе
полин зізда палає а я люблю тебе
нищасний мий Израїль прогнівивший небес
дід сидить мене до себе не пуськає в хату
каже шо таких по світу лає нас багато
я їх правда не сьтрічав а тоб усі разом
ми б построїли собі хату з пирилазом!
вітер виє цвіте вишня а я пропадаю
а маленьке кузенятко на скрипочку грає
Віхта жинка милосердна дай їй Бог здоровія
вона бідним помагає а ми її любим
як та рибка золота дивицця за нами
народилася собі сімнацятого марта